

Odluka:

PŽ-1503/2025-2

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ-1503/2025-2

ECLI broj: ECLI:HR:VTS:2025:1478

Datum odluke: 29.04.2025

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1503/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, sutkinje izjaviteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom NAMJEŠTAJ MIMA d.o.o., Pula, Monvidalska ulica - Via Monvidal 35, OIB 24769473247, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva VUKIĆ i partneri d.o.o., odlučujući o žalbi predlagatelja MB-GRADNJA NOVSKA d.o.o. Bročica, Crkvena ulica 56, OIB 72050014494, kojeg zastupa punomoćnik Frane Dobrović, odvjetnik u Rijeci, protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-421/2024-44 od 27. veljače 2025., u sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2025.

riješio je

I. Odbija se žalba predlagatelja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-421/2024-44 od 27. veljače 2025. u točkama I., III., IV., V. i VI. izreke.

II. Odbija se zahtjev dužnika za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 1.250,00 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanim dijelom rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-421/2024-44 od 27. veljače 2025. odbijen je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom NAMJEŠTAJ MIMA d.o.o., Pula, Monvidalska ulica - Via Monvidal 35, OIB 24769473247 (točka I. izreke); Privremenom stečajnom upravitelju Renatu Sabliću iz Zagreba, određena je nagrada za obavljanje poslova u prethodnom postupku u ukupnom iznosu od 967,50 eura, te mu se priznaju troškovi u iznosu od 535,71 eura (točka III. izreke); Nalaženo je računovodstvu ovog suda da po pravomoćnosti ovog rješenja isplati sa depozita ovog suda poslovni broj St-421/2024 iznos od 294,72 eura na račun privremenog stečajnog upravitelja Renata Sablića iz Zagreba, Zdenački zavoj 14, OIB: [osobni identifikacijski broj], br. [broj bankovnog računa], te da dokaz o plaćanju dostavi u spis (točka IV. izreke); Naloženo je predlagatelju da u roku od 15 dana isplati iznos od 1.208,49 eura na račun privremenog stečajnog upravitelja Renata Sablića iz

Zagreba (točka V. izreke); Naloženo je predlagatelju da dužniku u roku od 15 dana naknadi troškove postupka u iznosu od 2.500,00 eura, dok je zahtjev predlagatelja za naknadu troškova u cijelosti odbijen (točka VI. izreke).

2. Protiv navedenog dijela prvostupanjskog rješenja žalbu je podnio predlagatelj zbog bitne povrede parničnog postupka, pogrešnog utvrđenja činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovom sudu da pobijano rješenje ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, a ukoliko se žalba prihvati samo u odnosu na troškove postupka, predlagatelj traži i naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 1.562,50 eura. Iz sadržaja žalbe proizlazi da predlagatelj žalbom pobija prvostupanjsko rješenje u točkama I. te III. do VI. izreke.

3. Predlagatelj u žalbi u bitnom navodi kako je prvostupanjski sud odbio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, unatoč činjenici da su računi dužnika bili blokirani, te da je sud trebao eventualno obustaviti postupak, a ne odbiti prijedlog. Nadalje, predlagatelj ponavlja svoje primjedbe iznesene tijekom prethodnog postupka navodeći da su nalaz i mišljenje vještaka manjkavi i nepotpuni jer se temelje isključivo na jednostranim ispravama uprave društva dužnika, slijedom čega je vještak donio pogrešne zaključke o imovini dužnika. Naime, vještak je na ročištu 25. veljače 2025. naveo kako nije analizirao što čini imovinu dužnika te da ne može navesti što čini imovinu dužnika jer nije izveo uvid u poslovne knjige, već je procjenu vrijednosti imovine radio prema knjigovodstvenim šiframa. Osim toga, nije ispitano i utvrđeno koju materijalnu imovinu dužnik ima u vlasništvu i koje su to zalihe u vrijednosti od 1.000.000,00 eura, ostala potraživanja u iznosu od 1.100.000,00 eura i kratkotrajna financijska imovina u iznosu od 600.000,00 eura su sudska vještačenja bila nepotpuna i manjkava jer nisu uključivala sve relevantne dokaze, poput uvida u poslovne knjige dužnika, što je dovelo do netočnih zaključaka o imovini dužnika. S obzirom na to da je vještak prihvatio samo jednostrane dokumente uprave dužnika, nije pravilno procijenjena imovina, a ni obveze dužnika nisu adekvatno razmotrene. Isto tako, predlagatelj navodi kako je nezakonit stav prvostupanjskog suda da bi imovinu dužnika predstavljala potraživanja od zaposlenika i dr. u iznosu od 6.800.000,00 eura. Naime, taj iznos je uprava dužnika avansno isplatila osnivačima po osnovi predujma za očekivanu dobit, pa taj iznos sukladno MSFI i MRS ne predstavlja imovinu društva. Zbog svega navedenog, predlagatelj je predložio da se nalaz i mišljenje vještaka dopuni, ali je sud neosnovano njegov prijedlog odbio. Predlagatelj, nadalje ukazuje kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da na strani dužnika ne postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje, a koji zaključak je sud utemeljio na izvedenom dokazu financijskim vještačenjem i potvrdi FINA-e. Međutim, vještačenje je provedeno isključivo radi utvrđenja prezaduženosti, a ne nesposobnosti za plaćanje, dok se potvrda FINA-e da dužnik nema evidentiranih neizvršenih obveza za plaćanje ne može poistovjetiti sa nepostojanjem nesposobnosti za plaćanje dužnika. Konačno, predlagatelj pobija i odluku o troškovima postupka zbog odluke o glavnoj stvari.

4. U odgovoru na žalbu, dužnik osporava žalbene navode kao neosnovane, predlaže odbiti žalbu i potvrditi pobijano rješenje uz naknadu troška žalbenog postupka za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 1.250,00 eura. U žalbi u bitnom navodi kako je pravilno prvostupanjski sud iz Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje utvrdio da na dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka dužnikov račun nije bio u blokadi te da iz navedenog Očevidnika proizlazi da nije ostvaren stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje. Nadalje, ukazuje da je sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u odnosu na postojanje prezaduženosti kao razloga za otvaranje stečajnog postupka. Naime, iz izvedenog dokaza financijskim vještačenjem proizlazi da je imovina dužnika značajno veća od njegovih obveza. Vještak je detaljno analizirao knjigovodstveno-financijske isprave temeljem kojih je izradio nalaz i mišljenje, u kojem su iskazane zalihe i potraživanja koje dužnik ima u odnosu na zaposlenike i osnivače. Isto tako, privremeni stečajni upravitelj u svojem izvješću je naveo da ne postoje zakonom određeni razlozi za otvaranje stečajnog postupka.

5. Predlagateljeva žalba je neosnovana.

6. Ispitavši prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu na temelju odredaba čl. 365. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je rješenje pravilno i zakonito.

7. Iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja proizlazi kako je predlagatelj podnio prijedlog za otvaranje stečajnog

postupka nad dužnikom i u prijedlogu naveo da ima tražbinu prema stečajnom dužniku i da je dužnik nesposoban za plaćanje i prezadužen. S obzirom na to da je dužnik osporio tvrdnje predlagatelja, prvostupanjski je sud postupajući po odredbi čl. 125. SZ-a proveo vještačenje sa zadatkom da vještak ispita postojanje prezaduženosti kao jednog od predstečajnih razloga. Ocjenom nalaza i mišljenja vještaka i drugih izvedenih dokaza, prvostupanjski sud je utvrdio da dužnik nije nesposoban za plaćanje, jer nema nepodmirenih obveza i nije prezadužen jer mu je imovina veća od obveza. Budući da se stečajni postupak može otvoriti samo u slučaju postojanja nekog od stečajnih razloga prvostupanjski sud je prijedlog odbio kao neosnovan na temelju odredbe čl. 128. st. 6. i 7. SZ-a. Odluku iz točke III., IV. i V. izreke pobijanog rješenja sud je donio na temelju odredaba čl. 94. st. 1. i 2. SZ-a u vezi s čl. 4. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanju nagrada stečajnim upraviteljima, dok je odluka iz točke VI. izreke sud donio na temelju odredaba čl. 154. st. 1. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

8. Neosnovano žalitelj tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno cijenio nalaz i mišljenje vještaka i da je za pravilno utvrđivanje postojanja stečajnog razloga trebalo izvesti dopunsko vještačenje. Iz obrazloženja razloga zbog kojih je nalaz i mišljenje vještaka ocijenio stručnim i potpunim i utvrdio da dužnik nije prezadužen, proizlazi da je prvostupanjski sud dao jasne i valjane razloge za takvu ocjenu, kao i valjane razloge zbog čega je odbio izvesti dokaz dopunskim vještačenjem (čl. 292. st. 4. ZPP-a).

9. Naime, suprotno žalbenim navodima predlagatelja, vještak je argumentirano i stručno otklonio sve primjedbe predlagatelja na nalaz i mišljenje. Vještak je u nalazu i mišljenju naveo kako vrijednost imovine dužnika na dan 16. prosinca 2024. iznosi 11.873.593,00 eura, a vrijednost obaveza iznosi 1.794.276,00 eura, dok neto vrijednost iznosi 10.079.317,00 eura. Dalje je naveo da, ako bi se iz imovine dužnika izdvojila potraživanja prema osnivačima i s tim povezana potraživanja prema državi (ukupno 7.950.395,00 eura), koji iznosi će se prilikom izrade godišnjih financijskih izvještaja i godišnje porezne prijave poreza na dobit namirivati iz ostvarene dobiti dužnika tijekom 2024. godine, i dalje preostaje pozitivna neto imovina dužnika u iznosu od 2.128.922,00 eura. Vještak je na temelju tih utvrđenja iznio mišljenje kako dužnik nije prezadužen.

10. Nadalje, očitujući se na iznesene primjedbe predlagatelja, vještak je naveo kako je specifikacija imovine dužnika po vrsti imovine vidljiva iz nalaza i mišljenja, dok predlagatelj nije naveo koju to imovinu, a koja je specificirana u danom nalazu i mišljenju i ostaloj dokumentaciji koja prileži spisu, spori prema količini i vrijednosti, pa se vještak u tom smislu nije mogao detaljnije očitovati. Vještak je naglasio da je pri izradi nalaza i mišljenja polazio od načela povjerenja u poslovne knjige i nije imao razloga sumnjati u neku od knjigovodstvenih evidencija. Nadalje, vještak je, očitujući se na predlagateljev prigovor da iz dostavljenih isprava nije moguće utvrditi koju to imovinu dužnik ima a da bi vrijedila 11.873.593,00 eura, naveo kako se u najgrubljoj podjeli imovine radi o dugotrajnoj nematerijalnoj imovini u vrijednosti od cca 582.000,00 eura, dugotrajnoj materijalnoj imovini od cca 349.000,00 eura, zalihama od cca 1.000.000,00 eura, potraživanjima od zaposlenika i dr. u iznosu od cca 6.800.000,00 eura, ostala potraživanja od cca 1.100.000,00 eura, kratkotrajna financijska imovina od cca 600.000,00 eura te novac na računu u iznosu od cca 248.000,00 eura. Dodatno je pojasnio da nije analizirao što to čini dugotrajnu nematerijalnu imovinu dužnika, a sve budući da je vještačenje rađeno na temelju financijskih i dr. izvještaja a bez uvida u sve poslovne knjige; da se radi o uobičajenom načinu vještačenja u sličnim predmetima, te se uvid u sve poslovne knjige vrši samo ako je neka od stavki sporna ili postoji izrazita sumnja u nevjerodostojnost vođenja poslovnih knjiga; da se iznos preostale dugotrajne materijalne imovine od 340.000,00 eura odnosi na postrojenje i opremu u iznosu od cca 248.000,00 eura, alate, inventar i transportnu imovinu u iznosu od cca 26.000,00 eura i ostalu materijalnu imovinu u vrijednosti od cca 75.000,00 eura; da ne zna od koje točno imovine se sastoji preostala dugotrajna materijalna imovina u smislu da istu nije vidio, no iz dokumentacije koju je priložio nalazu i mišljenju, a koja je dostavljena u spis predmeta uz sam nalaz i mišljenje vidljivo je po svakoj pojedinoj poziciji odnosno knjigovodstvenoj šifri o kojim se to strojevima radi pa se primjerice radi o strojevima za obradu drva i metala, zatim o računalima i sličnim uređajima i dr.

11. Što se tiče potraživanja od zaposlenika i dr. u iznosu od 6.800.000,00 eura koji je isplaćen avansno zaposlenicima na ime predujma za očekivanu dobit, u odnosu na koje predlagatelj u žalbi ističe da se radi o iznosu koji se ne može iskazati kao imovina, ističe se kako je vještak naveo da se radi o isplatama predujmova dobiti tijekom tekuće godine koji će se obračunski sravniti prilikom konačnog obračuna poslovanja društva za 2024. godinu s ostvarenom dobiti iz koje će se s jedne strane namiriti predujmovi koji su sada iskazani kao potraživanja, a s druge strane će se namiriti pripadajuće porezne obveze koje terete isplatu dobiti vlasniku društva te da neto dobit za 2024. godinu na dan 16. prosinca 2024. iznosi cca 8.200.000,00 eura. Dakle, radi se o dobiti koja je već bila ostvarena, pa neosnovano predlagatelj ističe da je taj iznos otuđen od društva s ciljem izbjegavanja plaćanja

vjerovnicima. Osim toga, vještak je naveo da u slučaju da se iz imovine dužnika izdvoje potraživanja prema osnivačima i s tim povezana potraživanja prema državi (ukupno 7.950.395,00 eura) i dalje preostaje pozitivna neto imovina dužnika u iznosu od 2.128.922,00 eura.

12. Nadalje, u odnosu na žalbeni navod kako u popisu sporova nije naveden onaj koji predlagatelj vodi protiv dužnika, ističe se kako je taj žalbeni navod neosnovan, budući da je privremeni stečajni upravitelj naknadno dostavio vještaku i podatke o tom predmetu.

13. Pravilno je prvostupanjski sud odlučio da neće provesti dopunsko vještačenje ocijenivši da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno te da ne postoji potreba da se provede procjena vrijednosti svake pojedine stvari u vlasništvu dužnika (kako je to predlagatelj predlagao u podnesku od 3. veljače 2025.) osnovano se pozivajući na hitnost stečajnog postupka i načelo ekonomičnosti postupka, pritom imajući u vidu da je iz dokumentacije koju je vještak priložio nalazu i mišljenju vidljivo po svakoj pojedinoj poziciji odnosno knjigovodstvenoj šifri o kojim se primjerice strojevima, računalima ili sličnim uređajima radi, a koja imovina je ujedno evidentirana i u popisu imovine i obveza koje je dužnik dostavio u spis predmeta.

14. Neosnovano predlagatelj ističe da je nalaz i mišljenje vještaka manjkav i nepotpun, budući da je vještak vrlo detaljno analizirao poslovanje dužnika u razdoblju od 2020. do 16. prosinca 2024., te argumentirano otklonio sve predlagateljeve primjedbe. Zbog toga ovaj sud prihvata ocjenu prvostupanjskog suda da je nalaz i mišljenje vještaka objektivan, potpun, temeljit, detaljan i izrađen u skladu s pravilima struke, zbog čega ga je prvostupanjski sud s pravom prihvatio i na njemu utemeljio svoj zaključak o nepostojanju stečajnog razloga prezaduženosti dužnika.

15. U odnosu na postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje, predlagatelj u žalbi ističe da se iz potvrde FINA-e, prema kojoj dužnik nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, ne može zaključiti da kod dužnika ne postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje.

16. Ovdje, prije svega, treba reći da iz prijedloga za otvaranje stečajnog postupka proizlazi da je predlagatelj, kao dokaz postojanja nesposobnosti za plaćanje dužnika, naveo da u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje dužnik ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti. Dakle, sam predlagatelj kao dokaz postojanja navedenog stečajnog razloga dostavlja Očevidnik osnova za plaćanje. Predlagatelj drugih dokaza nije imao. Nadalje, predlagatelj je u podnesku od 3. veljače 2025. naveo kako ustraje kod podnesenog prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, bez obzira što je dužnik tijekom trajanja prethodnog stečajnog postupka otklonio stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje, jer kod dužnika i dalje postoji stečajni razlog prezaduženosti.

17. Dakle, imajući u vidu kako predlagatelj radi utvrđenja postojanja stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje dužnika nije predložio izvođenje dokaza financijskim vještačenjem (taj dokaz je predložen radi utvrđenja prezaduženosti), već je priložio Očevidnik redosljeda za plaćanje, pravilno je prvostupanjski sud radi utvrđenja postojanja navedenog razloga izvršio uvid u navedeni Očevidnik.

18. Budući da iz podataka Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje (str. 80. spisa) proizlazi da dužnik nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti zakonska presumpcija a iz čl. 6. st. 2. SZ-a. Osim toga, budući da iz Očevidnika o danima insolventnosti (str. 90. spisa) proizlazi da je ukupan broj dana blokade u prethodnih 6 mjeseci 41, jasno je da niti u vrijeme kad je predlagatelj podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (4. prosinca 2024.) nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 6. st. 2. SZ-a, kako to pravilno primjećuje i prvostupanjski sud.

19. Stoga je, suprotno žalbenim navodima, pravilno prvostupanjski sud na temelju nalaza i mišljenja vještaka, izvješća privremenog stečajnog upravitelja te potvrde FINA-e, zaključio da dužnik nije prezadužen niti nesposoban za plaćanje, zbog čega je pravilno odbio predlagateljev prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

20. Konačno, pogrešno predlagatelj smatra da je sud u konkretnom slučaju trebao obustaviti postupak, a ne odbiti njegov prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Naime, iz sadržaja odredaba čl. 128. SZ-a proizlazi da će sud, s obzirom na ocjenu dokaza izvedenih tijekom prethodnog postupka i rezultata rasprave o ispunjenju pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka, donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka ili o odbijanju prijedloga za otvaranje

stečajnog postupka. Budući da je u ovom postupku utvrđeno da kod dužnika ne postoje stečajni razlozi, pravilno je prvostupanjski sud na temelju odredaba čl. 128. SZ-a odbio predlagateljov prijedlog za otvaranje stečajnog postupka kao neosnovan.

21. Pravilna je i odluka o nagradi i naknadi stvarnih troškova privremenog stečajnog upravitelja, donesena pravilnom primjenom materijalnog prava iz čl. 94. st. 1. i 2. SZ-a u vezi s čl. 4. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanju nagrada stečajnim upraviteljima.

22. Odluka o troškovima postupka iz točke VI. izreke, u odnosu na koju predlagatelj niti ne ističe posebne žalbene navode, pravilna je kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. st. 1. ZPP-a).

23. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a odbio predlagateljevu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu, jer ne postoje razlozi zbog kojih se pobija niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

24. Dužniku nije dosuđena naknada troška odgovora na žalbu (točka II. izreke ovog rješenja) jer se prema ocjeni ovoga suda ne radi o trošku potrebnom za odlučivanje o žalbi (čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 29. travnja 2025.

Predsjednica vijeća

Dubravka Zubović